

ВИСОКА ШКОЛА – АКАДЕМИЈА СПЦ
ЗА УМЕТНОСТИ И КОНСЕРВАЦИЈУ

За г. Милета Кулачића

За Изборно веће

ОДГОВОР НА ПРИГОВОР бр. 4/1 од 13.1.2026.г.

Висока школа – Академија Српске Православне Цркве за уметности и конзервацију расписала је Конкурс за избор доцента на период од 5 година за ужу уметничку област *Црквене уметности – Цртање* (Предмети: *Пластична анатомија* и *Цртање по моделу*) у часопису Послови број 1168 и на сајту ВШ – Академије (akademijaspc.edu.rs), дана 22.10.2025.г.

На основу одлуке Изборног већа 1-19/3 од 13.11.2025.г. именована је комисија у саставу: Редовни проф. др ум. Тодор Митровић (председник комисије), Редовни проф. мр. Десимир Денић, и Доцент, др. ум Милан Пантелић, која је по пропозицијама конкурса сачинила *Извештај* бр. 235/1 од 29.12.2025.

По пријему *Приговора* бр. 4/1 од 13.1.2026.г., који је, као учесник на конкурс, поднео кандидат Миле Кулачић, Комисија је са највећом пажњом приступила анализи изнесене аргументације и односном преиспитивању одлука предложених у поменутом *Извештају*, дошавши до следеће групе закључка, за које једногласно сматрамо да су релевантни за даље одлучивање у поступку избора у звање, спрам пропозиција текућег конкурса.

По питању рада Комисије која је у претходно расписаном конкурс одлучивала о предметном избору у звање, можемо само да нагласимо то да смо – будући да су се на актуелни конкурс пријавили кандидати који су учествовали на претходном конкурс – из колегијалних разлога и зарад што обухватнијег информисања у процесу одлучивања пажљиво узели у обзир сва званично изнесена мишљења чланова Комисије, како у извештају потписаном од стране двоје чланова, тако и у издвојеном мишљењу потписаном од стране трећег члана. Мимо тог званичног облика информисања, било која врста сазнања о дотичном конкурс није сматрана релевантном, нити узимана у обзир при одлучивању. У том смислу, осим писаних докумената, било који облик утицаја поменутог колеге Лађушића, као и уважене колегинице Терешченко или уваженог колеге Комосара, на Комисију која је одлучивала у овом конкурсу напосто није постојао.

По питању употребе категорије *кича*, која је приписана професору Лађушићу, ова Комисија није добила никакве званичне информације, што нас наводи на закључак да је ова врста податка могла постати јавно доступном само захваљујући неком од чланова претходне Комисије. Напомињући да се такав начин јавног дељења информација о комисијском раду, у академској заједници (и шире), не сматра добрим обичајем, сада када смо са њима писмено упознати једино што можемо да кажемо је то да актуелна Комисија једногласно дели став да је категорија *кича* превише неодређена и арбитрарна како би могла бити коришћена у оној врсти расуђивања о думетима нечијег уметничког рада које је релевантно за доношење одлука по питању текућег конкурса. Ова Комисија се је уложила највећи могући напор да одлуке доноси превасходно у позитивним категоријама, на основу квалитета, вештина и успеха појединачних кандидата, те да из процеса одлучивања искључи било какве спољашње утицаје, па чак и – колико год је то у људској моћи – питања личног укуса (међу која сврставамо и питање односа према такозваном уметничком *кичу*).

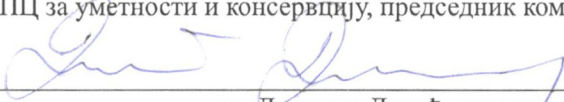
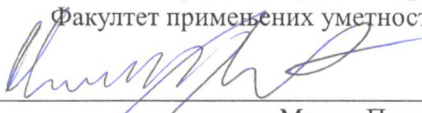
Из истих разлога, по питању конкурсног материјала који су поднели различити кандидати напросто не можемо улазити у расправу о ‘благости’, ‘финоћи’ или пак ‘грубости’ линија и облика, будући да однос према овој врсти категоризације такође сматрамо залажењем у област личног укуса и расуђивања на основу афинитета спрам разлика у цртачким рукописима, манирима и индивидуалним ликовним поетикама. Основни захтев који нас је водио при одлучивању је оспособљеност кандидата за тачно, аналитичко представљање људске фигуре и лика, у чему је већи број кандидата заиста показао завидан ниво стручности. Неговање пак индивидуалних цртачких поетика, као и ширег спектра креативних начина изражавања, је такође узимано у обзир као позитиван аспект стваралачке праксе кандидата, али само у случају испуњености претходно наведеног захтева. Стилске разлике између радова кандидата које су апострофиране у *Приговору* смо свакако и сами приметили, али Комисија напросто не може да узме себи слободу да одлучује на основу индивидуалних стилских особености, будући да би тада слагање или неслагање приватних укуса и афинитета чланова комисије и кандидата осујетило сваки покушај објективног и непристрасног одлучивања.

Најзад, по одређеним теоријским питањима која су отворена у тексту *Приговора* овде напросто немамо мандат да расправљамо: не видимо на који се начин питање односа према апстрактној уметности дотиче овога конкурса, будући да је Комисија – као што је горе већ наглашено – одлучивала на основу радова из области фигуративног сликарства, са нагласком на аналитичком цртању по моделу, те потом и на основу педагошких думета кандидата у истој области. Са друге стране, будући да се уопштеније теоријско питање о значају утицаја различитих културних модела на савремену српску црквену уметност чини значајно релевантнијим за предметни конкурс, ова Комисија – уз природну благонаклоност спрам утицаја сестринских православних култура – стоји у уверењу да је у области за коју је расписан конкурс *српска* култура изнедрила не само врхунске резултате, већ и сасвим аутентичне, аутохтоне и меродавне академске традиције, на које смо се трудили да у највећој могућој мери ослонимо свој рад. Следствено смо радили и доносили одлуке у уверењу

да је ова Комисија од стране Изборног већа Академије Српске Православне Цркве за уметности и конзервацију и формирана управо тако да би наставници који на најмеродавнији начин отеловљују српске академске традиције у области пластичне анатомије и цртања по моделу предложили избор наставника који ће на најбољи могући начин те исте традиције наставити педагошки да оживљава и унапређује.

Узимајући у обзир све оно што је овде изнесено, као и све остале аспекте детаљно елаборираног Приговора господина Кулачића, Комисија није пронашла ни један аргумент који би оспорио Извештај сачињен за потребе текућег конкурса, те у том смислу остајемо једногласни у предлогу Изборном већу Академије Српске Православне Цркве за уметности и конзервацију да управо кандидата Милоша Пуача изабере за место доцента, према условима прописаним конкурсом.

Комисија:

1.
др ум. Тодор Митровић, редовни проф.
Академија СПЦ за уметности и конзервацију, председник комисије
2.
мр. Десимир Денић, редовни проф.
Факултет примењених уметности у Београду
3.
др ум. Милан Пантелић, доцент,
Факултет примењених уметности у Београду

